

nødte til at regne med under det forældede Amtmandsstyre, som vi saa længe har været underkastede. Det er desværre ikke første Gang, at en enkelt Amtmands Mening har kuldkastet, hvad 20 folkevalgte Medlemmer har vedtaget, og her er det ikke, som den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti (Piper) forsagde, kun Flertallet af Lagtinget, men det er hele Lagtinget, der gentagne Gange har vedtaget Forslaget. Det var endda mit Modparti, som indbragte det igen i 1918, efter at det var faldet første Gang. Men selv om nærværende Forslag ikke for 3 Aar siden kom til Rigsdagsbehandling, er det dog endnu Tid til at faa det vedtaget.

Jeg antager ikke, det er nødvendigt at gaa ind paa Enkeltheder. De er ogsaa belyste i Motiverne, og jeg skal derfor slutte med at anbefale Forslaget til hurtig Vedtagelse her i Tinget.

Sørensen-Egaa: Dette Lovforslag har vor Sympati, og vi kan i det meste tiltræde det. Jeg kan derfor paa mit Partis Vegne anbefale det til velvillig og hurtig Fremme.

Piper: Dette Forslag har nogen Tilnytning til det Forslag om en Lagtingsordning, vi debatterede for lidt siden, idet ogsaa i dette Lovforslag den separatistiske Hestefod stikker frem. Der gøres her i Forslaget Forskel paa danske Borgere, enten de er fødte paa Færøerne eller i den øvrige Del af Danmark. Naar dette og et Par andre Punkter bliver fjernet af Forslaget, bliver der Realiteterne om Hvalfangst tilbage, og det er meget muligt, at man ved Undersøgelsen i Udvalget kommer til det Resultat, at Lovgivningen om Hvalfangsten trænger til en Revision. I dette Arbejde skal vi fra mit Partis Side være meget beredvillige til at deltage.

Martin Olsen: Den Anke, som det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds (Piper) har fremsat med Hensyn til de andre færøske Forslag, der er til Behandling i Dag, kan i hvert Fald ikke gælde det her foreliggende. Den ærede Landstingsmand for Færøerne (Patursson) har jo oplyst, at alle deroppe er enige derom; i Fjor har endog hans Modparti fremsat dette Forslag. Det er altsaa klart, at alle er enige i, at der bør ske en Forandring paa dette Omraade, og jeg synes, at det foreliggende Forslag gaar i den rigtige Retning. Det angaar for det første et fiskalt Spørgsmaal, kan man godt sige, idet det tilsigter, at man skal skaffe sig Koncession med Hensyn til Hvalfangst og derved tilvejebringe

en Afgift, som muligvis kan lette de finansielle Byrder, der er at bære. Dernæst tilsigter det at skaffe Befolkningen Adgang til det billige Hvalkød, et maaske ikke saa stærkt eftertragtet Næringsmiddel under alle Forhold, men dog brugbart.

Den højtærede Minister antydede, at maaske udelukkede dette Forslag andre Statsborgere. Jeg ved ikke, om det er et Hensyn, der kan tages saa strengt. Naar man paa selve Stedet mener, at Hvalfangsten skader, og derfor vil frede om Hvalerne, synes jeg, det maa være afgørende. Og mener man det dér paa Stedet, er det ret naturligt, forekommer det mig, at de paagældende Kommuner, der har de Ulemper, som kan opstaa af Hvalfangsten, ogsaa opnaar de Fordele, der kan opstaa deraf. Men for øvrigt er det ikke saaledes, at de Selskaber, der driver Hvalfangst, derved skydes ud. Det siges for Resten i Bemærkningerne, at der i de senere Aar ikke er drevet Hvalfangst af de bestaaende Selskaber, og som Følge deraf kan de ikke beklage sig over Tab, naar de overhovedet ikke har drevet Fangst. Der er da ogsaa givet dem en Respit. Ganske vist nævner Lovforslaget Aaret 1918, men det er, fordi Lovforslaget er saa gammelt, det finder man imidlertid nok ud af.

Jeg vil gerne medvirke til, at dette Lovforslag kan blive ophøjet til Lov hurtigst muligt, ikke mindst fordi det har maattet gaa mellem København og Færøerne et Par Gange; til Trods for at det er vedtaget af Lagtinget, er det dog blevet refuseret paa Amtmandens Indstilling. Jeg synes, at netop dette maa være nok til, naar vi faar det i Hænde her, at søge det fremmet hurtigst muligt.

Forslagsstilleren (Patursson): Jeg skal gøre en Bemærkning til Udtalelsen om, at der ikke er Ret for danske Statsborgere i al Almindelighed til at drive Hvalfangst. Bestemmelsen i saa Henseende skal forstaaes saaledes — det fremgaar ogsaa af Bemærkningerne —, at det er Lagtinget eller Færøernes Amtskommune, som overtager Eneretten til Hvalfangstdrift. Denne Ret kan Amtet saa igen overdrage til hvem som helst, og selvfølgelig vil man da ikke tilsidesætte Danskere. For øvrigt skal jeg gøre opmærksom paa, at den Adgang, der staar aaben for alle Nationer, hidtil næsten ikke er blevet benyttet af Danskere.

Jeg bad i øvrigt om Ordet i Anledning af en Bemærkning af det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds (Piper), der inter-